ÎN OBIECTIV: ŞTIINŢA TIMIŞOARA

• ECHIPA A RETROGRADAT CU INTERNAŢIONALI ŞI A PROMOVAT CU JUNIORI !... • O „RELAXARE" ŞI PREŢUL EI • PERPENDICULARA SURDAN – LERETER – MIŢARU AR PUTEA DEVENI MOTORUL ECHIPEI • „ESTE POSIBIL, DAR..." • ŞTIINŢA POATE ŞI TREBUIE SĂ ADUCĂ TIMIŞOARA ÎN ELITA FOTBALULUI ROMÂNESC

Echipa studenţilor timişoreni...

Foto: A Neagu

Să începem prin a recapitula: clasîndu-se pe penultimul loc în campionatul 1963—1964 al categoriei A, Ştiinţa Timişoara a plătit tributul unor greşeli mai vechi şi iat-o în sezonul 1964—1965 în categoria B. Frumosul stadion timişorean era aproape gol...

Dar după 26 de etape în care a avut, pe rînd, ca principali adversari pe Minerul Lupeni, Clujeana, Vagonul Arad şi, în finalul campionatului, pe Industria sîrmei Cîmpia Turzii, echipa studenţilor bănăţeni s-a clasat pe primul loc. Sărbătoare la Timişoara !

●

Nici cei mai înfocaţi susţinători ai Ştiinţei Timişoara nu-şi imaginau la începutul campionatului (după ce Manolache plecase, Remus Lazăr fusese suspendat şi în echipă erau promovaţi atîţia tineri) că formaţia lor favorită va avea la sfîrşitul turului o situaţie de invidiat: locul 5, înaintea altor echipe cu mari pretenţii. Startul Ştiinţei fusese furtunos: după 4 etape — locul 2, în urma Rapidului! Speranţe în inimile iubitorilor fotbalului de pe malurile Begăi şi ale celor doi antrenori, **Constantin Voroncovschi**, mai de mult cunoscut pe terenurile noastre de fotbal şi prof. **Ion Ionescu**, care primise „botezul focului" o dată cu (re)promovarea echipei în categoria A. Notaţi: **obiectivul stabilit la început de întrecere fusese menţinerea echipei în categoria A.**

Privind cu toată seriozitatea începerea campionatului şi conlucrînd cu conducerea secţiei (preşedinte: ing. **Ion Fazekaş**), care s-a arătat intransigentă faţă de cei care au greşit, antrenorii s-au preocupat de asigurarea unei pregătiri corespunzătoare, fapt care explică forma bună în care s-au aflat fotbaliştii la începutul campionatului şi rezultatele obţinute. Promovarea unor jucători tineri (Petrovici, Grizea, Speriosu, Regep, Morovan, Cotormani, Loncer), cei mai mulţi crescuţi în pepiniera proprie, a adus un suflu nou în echipa timişoreană, a făcut să crească puterea ei de luptă, ambiţia ei. Adică tocmai atributele care au lipsit atunci cînd, în categoria B, retrogradase o **„formaţie de aur, cu 13 internaţionali"**, cum o caracteriza antrenorul Voroncovschi. **Ştiinţa a retrogradat cu internaţionali şi a promovat cu juniori !**

De data asta, calităţile celor tineri, împreună cu experienţa jucătorilor cu o activitate mai îndelungată în echipă (Lereter, Miţaru, Răcelescu, Surdan, Mihăilă etc.) au fost în mod fericit îmbinate în retorta antrenamentelor, rezultatul fiind acel loc 5, amintit mai sus.

Dar realizarea cea mai importantă a fost alta şi anume: **de la o echipă considerată ca avînd un joc bazat numai pe elan, Ştiinţa Timişoara a început să practice un fotbal tot mai apropiat de cerinţele moderne, îmbinînd în mod armonios elanul cu pregătirea tehnică şi orientarea tactică, căutînd să-şi creeze un stil propriu de joc.**

●

Toate bune şi frumoase! Numai că, după ce au realizat 7 puncte în primele 4 etape, în următoarele 9 meciuri timişorenii n-au mai reuşit decît... 6 puncte! De ce? Ei, dar asta-i o altă poveste...

Este vorba şi aici de acea automulţumire (discutată şi altă dată) de care parcă se simt obligate să dea dovadă (pînă cînd, oare?) destul de multe dintre echipele noastre după ce realizează o performanţă mai bună. Jucătorii timişoreni, ameţiţi probabil de locul al doilea deţinut după 4 etape, şi-au permis o... relaxare. O relaxare care a durat destul de mult, pînă cînd Siderurgistul, dărîmînd „idolii", a realizat acel uimitor 5—2, sub privirile stupefiate ale publicului timişorean.

La întrebarea **„Care au fost cauzele declinului de formă?"**, am putea nota: înfumurarea unora dintre jucători, indisciplina, abandonarea pregătirii minuţioase efectuate înainte de începerea campionatului, părerea greşită că startul bun va aduce de la sine succesele. N-a fost însă aşa! Evident, pentru remedierea situaţiei, au fost luate măsuri. **„Conducerea clubului nostru nu acceptă nici un fel de compromisuri**, a spus tov. ing. **Gh. Ciulea**, vicepreşedintele clubului, cu prilejul şedinţei de analiză a echipei de fotbal. **Orice caz de indisciplină**, a continuat el, **îl vom curma din faşă. În echipa noastră au loc numai fotbalişti fruntaşi şi buni la învăţătură".**

Avem toate motivele să dăm girul nostru acestor măsuri, mai ales că între timp situaţia s-a schimbat: în echipă sînt 7 studenţi integralişti, printre care Roman, Morovan şi Grizea (de la Facultatea de educaţie fizică), Loncer (de la Chimie industrială), Surdan (anul IV la Medicină), acesta din urmă un exemplu de seriozitate şi disciplină.

●

În echipa timişoreană, continuatoarea unei tradiţii frumoase, au încolţit însă speranţele unei reînfloriri a jocului cu balonul rotund în această parte a ţării. Pentru că, să nu uităm, titlul de campioană a României a poposit în oraşul de pe Bega de zece ori. Dar cu mulţi, foarte mulţi ani în urmă. Din 1946, data reluării celei mai populare competiţii — categoria A —, tricourile de campioni au fost obţinute numai de echipe din Bucureşti, Arad, Ploieşti şi Oradea. E adevărat, în acest timp Timişoara a dat ţării jucători înzestraţi, evidenţiaţi în alte formaţii, dar o ECHIPĂ, în adevăratul înţeles al cuvîntului, oraşul de pe Bega nu a avut. Se părea, într-o vreme, că Ştiinţa lui Ciosescu şi Dinulescu va sparge gheaţa, dar ea s-a oprit la mal.

— Veţi merge mai sus de locul 5?, i-am întrebat pe jucătorii şi antrenorii Ştiinţei de acum.

— **„Desigur"** au răspuns cu însufleţire tinerească fotbaliştii. Antrenorii s-au arătat mai ponderaţi: **„Este posibil, dar..."**.

Să explicăm răspunsul acestora din urmă. Astfel: **„Este posibil"** pentru că folosindu-se de-a lungul primei părţi a campionatului o formaţie stabilă (de cele mai multe ori ea a fost următoarea: **Siclai — Surdan, Petrovici, Răcelescu, Speriosu — Grizea, Mihăilă — Cotormani, M. Popa, Lereter, Miţaru**, modificările datorîndu-se accidentelor şi căderilor temporare de formă sau unor planuri tactice speciale), Ştiinţa a devenit o echipă omogenă; dintre jucătorii tineri, Regep, Morovan, Cotormani, Loncer au evidente posibilităţi de dezvoltare; concepţia colectiv-constructiv-ofensivă imprimată de cei doi antrenori a fost în parte realizată (mai mult caracterul ofensiv, datorită specificului echipelor studenţeşti, caracterizate prin elan, putere de luptă).

„Dar": caracterul constructiv-colectiv a avut de suferit de pe urma jocului individualist al unora dintre fotbalişti (Mihăilă), din cauza formei sportive temporar necorespunzătoare (Miţaru, Cotormani, M. Popa), datorită nivelului tehnic în formare la cîţiva tineri (Speriosu, Loncer etc), a rezolvării acţiunilor de atac neconform cerinţelor tactice fireşti, de moment (Cotormani, Mihăilă, Miţaru, Răcelescu) ca şi din cauza ineficacităţii.

Adăugînd la aceste plusuri şi minusuri faptul că perpendiculara Surdan-Lereter-Miţaru ar putea constitui motorul echipei şi sprijinul antrenorilor în rezolvarea sarcinilor propuse, ajungem la posibilitatea transformării acelui **„Este posibil, dar..."** de mai sus, într-o certitudine. **TIMIŞOARA POATE ŞI TREBUIE SĂ FACĂ PARTE DIN ELITA FOTBALULUI ROMÂNESC**. Elementul uman — mai ales — nu lipseşte. Urmează un alt „dar".

●

Fotbalul se învaţă, ca abecedarul, la şcoală, sub îndrumarea profesorului (antrenorului). Iar şcoala de fotbal este la teren. Însă, în Timişoara terenurile de fotbal au devenit insuficiente faţă de numărul tot mai mare al celor ce vor să practice acest sport.

— **Lipsesc terenurile de lucru**, ne spunea antrenorul Voroncovschi.

— Există locuri unde pot fi amenajate?

— **Desigur: între complexul studenţesc şi Bega pot fi amenajate multe terenuri! Dacă ar exista acestea, sînt sigur că din cei 14 000 de studenţi şi cei vreo 30 000 de elevi care sînt la Timişoara, ar ieşi anual zeci de talente. Şi atunci, la început de campionat, „suporterii" nu ne-ar mai întreba: „Pe cine aţi adus?", ci „Pe cine aţi crescut pentru echipa I?"**

Şi mai este o problemă care-şi aşteaptă rezolvarea, de data asta din partea clubului Ştiinţa: insuficienţa echipamentului. Nu sînt treninguri, nu sînt ghete de fotbal, mingi (atît pentru prima echipă, cît şi pentru cele de juniori), după cum nu există nici aparatele ajutătoare strict necesare, aşa cum au alte echipe.

Cu toate acestea, în creşterea tineretului, la Timişoara s-au înregistrat în ultimii ani rezultate dintre cele mai frumoase datorită muncii duse de o serie de tehnicieni ai clubului Ştiinţa, ca **Stere Zeană** (la copii), şi **Gh. Codreanu** (la juniori). **„Deşi în oraşul nostru nu există încă un centru de copii şi juniori, la noi, la Ştiinţa, se află în pregătire 58 de copii dintre care mulţi vor fi promovaţi la juniori. Condiţiile în care muncim**, ne spunea tov. Zeană, **nu sînt aşa cum le-am dori noi: nu avem echipament, nu avem un teren destinat numai copiilor".**

●

Există destule asperităţi în drumul unei echipe de fotbal. Netezite, cu ajutorul celor în drept, formaţia respectivă poate ajunge să-şi realizeze ţelul. Ţelul Ştiinţei Timişoara nu poate fi decît unul singur, amintit în rîndurile noastre: **readucerea Timişoarei în primele rînduri ale fotbalului nostru.** Posibilităţi există, trebuie doar pus umărul la treabă şi început cu esenţialul: **echipament şi terenuri simple, de lucru, pentru copii, juniori şi seniori.**

MIRCEA TUDORAN
PETRU ARCAN-coresp. reg.

Rapid — Reprezentativa Iranului 0-0

Vineri s-a disputat la Teheran întîlnirea de fotbal dintre reprezentativa Iranului şi formaţia Rapid Bucureşti. Partida a luat sfîrşit cu un scor alb.

Fotbaliştii de la Rapid îşi încheie turneul duminică, cînd vor avea ca adversari pe jucătorii formaţiei Djavan. Meciul se va desfăşura tot la Teheran.

Şi arbitrii se pregătesc

CONSTANŢA. — 82 de cavaleri ai fluierului din localitate şi din regiunea Dobrogea au participat la lecţiile teoretice privind interpretarea regulamentului jocului de fotbal. Pe lîngă pregătirea teoretică s-a făcut şi o pregătire fizică. Printre cei care îmbină pozitiv teoria cu practica consemnăm pe N. Stavru, P. Dăscălescu, V. Negoiţă, Şt. Cocoi şi alţii.

CORNEL POPA-coresp.

TIMIŞOARA. — După planul întocmit de Colegiul regional de arbitrii Banat şi sub îndrumarea arbitrilor Iosif Ritter şi Gheorghe Retezan, 35 de cavaleri ai fluierului din localitate iau parte la şedinţe de pregătire teoretică şi fizică. Majoritatea arbitrilor din Banat şi-au trecut normele Insignei de polisportiv. Cei care s-au evidenţiat sînt: L. Ferentz, S. Biră̆escu, G. Blau, C. Glămeanu şi V. Vîlcu.

I. SÎRBU şi P. FĂNIŢĂ-coresp.

MECIURI AMICALE

CRIŞUL ORADEA — SIDERURGISTUL GALAŢI 1—0 (0—0)

ORADEA *(prin telefon)*. — Cele două echipe au desfăşurat un joc la... nivelul locurilor ce le ocupă în clasament. In timpul celor 90 de minute nu ne-am notat decît două şuturi periculoase ale lui Vigu, golul înscris de Mureşan III (min. 85), comportarea bună a lui Enache, portarul gălăţean şi jocul bun al cuplului Solomon—Pojoni.

CRIŞUL: Marin (Silaghi) — E. Naghi, Solomon, Pojoni, Balogh (Sacaci II) — Iacob (Alexandru), Vigu — Suciu, Mureşan III, Sacaci III, (Bacoş), Mureşan II.

SIDERURGISTUL: Enache — Pal, (Velea), Costache, Voicu, Valcan — Ioniţă, Adam — Bretan, M. Voinea, Cojocaru, Stătescu.

V. SERE-coresp.

U.T.A. — MINERUL ANINA 3—1 (0—1)

ARAD, 3 **(prin telefon)**. — Continuîndu-şi pregătirile, formaţia arădeană a jucat cu Minerul Anina (Categoria C), pe care a învins-o cu un scor neconcludent: 3—1 (un gol din 11 metri). Textiliştii n-au urmărit rezultatul în această partidă ci au pus accentul mai mult pe probleme de tehnică şi de organizare a jocului. Golurile au fost înscrise de Ţîrlea (2) şi Floruţ pentru U.T.A., respectiv Spălăţelu. U.T.A. a folosit pe următorii jucători: **Coman (Weichelt) — Bîrău (Igna), Bacoş (Georgevici), Meţcas, Czako II — Chivu, Floruţ — Pantea (Jac), Donciu, Ţîrlea, Axente.**

G. NICOLĂIŢĂ - coresp.

C.F.R. TIMIŞOARA — C.F.R. ARAD 3—0 (2—0). Meciul dintre cele două echipe feroviare a dat loc la un joc plăcut, datorat în primul rînd ritmului imprimat de formaţia locală. Punctele învingătorilor au fost înscrise de Seceleanu (2) şi Fodor.

ŞT. MARTON - coresp.

VITROMETAN MEDIAŞ — FAIANŢA SIGHIŞOARA 3—1 (2—1). Formaţia din Mediaş, care activează în campionatul regional, a dispus fără drept de apel de sighişoreni. Oaspeţii au prestat un joc slab şi cu unele durităţi din care cauză Tonasi a fost eliminat de pe teren în min. 21. Punctele au fost înscrise de Munteanu (în min. 28 din 11 m), Rusu (min. 43 şi 49) pentru Vitrometan şi Forsea (min. 39) pentru Faianţa.

Z. RÎŞNOVEANU - coresp.

CEAHLĂUL P. NEAMŢ — C. F. R. PAŞCANI 2—0 (1—0)

P. NEAMŢ **(prin telefon)**. — Cea de a doua partidă disputată între aceste două echipe a revenit tot Ceahlăului şi la acelaşi scor: 2—0. Golurile au fost înscrise de Bogdan (min. 40) şi Mangalagiu (min. 46).

C. NEMŢEANU-coresp.

VICTORIA TG. JIU — JIUL PETRILA 2—1 (1—0)

TG. JIU, 3 **(prin telefon)**. — Jucînd la Tg. Jiu cu Victoria (categoria C), liderul seriei a II-a din categoria B, Jiul, a fost învins după un meci în care ambele echipe au prestat un joc cu multe deficienţe tehnice. Au marcat: Crăciuneac (min. 15), Cazan (81) autogol, respectiv Libardi (46).

M. BĂLOI - coresp.

FLAMURA ROŞIE TECUCI — GLORIA BÎRLAD 0—0

BÎRLAD, 3 **(prin telefon)**. — Fotbaliştii din Tecuci, care activează în categoria C, au jucat la Bîrlad cu liderul campionatului regiunii Iaşi pe care nu l-au putut învinge. Jocul a fost de un slab nivel tehnic.

EL. SOLOMON - coresp.

Liderul seriei Sud — categoria C — Metrom Braşov a susţinut pînă acum trei meciuri de verificare dintre care două cu echipe din campionatul orăşenesc (Metalul 11—0 şi Prefabricate 8—0). Cel de al treilea joc l-a susţinut cu Colorom Codlea din campionatul regional. Scor final: 5—2. În general, formaţia braşoveană se prezintă bine pusă la punct pentru etapa actuală de pregătire. Pînă la reluarea campionatului Metrom va mai susţine cîteva meciuri în compania unor echipe care activează în categoriile B şi C.

C. GRUIA — coresp. reg.